

“Steeds net dat beetje meer geven”

Manon van Alphen is niet van huis uit rooms-katholiek, maar werd dit later in haar leven. Voor haar betekent dit geloof veel, zo niet alles. “Mijn geloof is niet iets als een jas die je afgeeft bij de garderobe als je het theater binnengaat.”

14-3-2006

“Ik beleef mijn geloof bewust, met alles erop en eraan. Ik probeer steeds net dat beetje meer te geven. Als ik iets moet doen dat minder leuk is,

helpt het me te denken aan Jezus die zich overgaf aan de dood aan het kruis. Ik probeer altijd klaar te staan voor anderen, als ze me nodig hebben om iets te doen, om er samen een leuk moment van te maken of gewoon om naar ze te luisteren. Het geloof spreekt over naastenliefde, maar hoe vaak laten we ons niet verleiden door het gestress en gehaast van alledag? De samenvloeiing van het geloof met het dagelijkse is voor mij van groot belang.”

Manon probeert mee te werken aan een christelijke oplossing voor de problemen in de samenleving. “Dit kan plaatsvinden in het vrijwilligerswerk dat ik doe, maar ook in die duizend-en-een mogelijkheden die we elke dag hebben om een naaste te helpen.” Ondanks dat zij elke dag als bijzonder ziet, heeft Pasen en de daaraan voorafgaande vastentijd

voor Manon toch een speciale lading. “Deze periode is bedoeld als voorbereiding, als zuivering voor als we straks gaan vieren dat Jezus zich voor ons allemaal gegeven heeft om ons te verlossen. Door die verlossing zijn we weer kinderen van God geworden, wat weer helpt om makkelijker contact met God te krijgen tijdens dagelijkse bezigheden.”

Een dag uit het leven van Manon

“Half zeven. De dagelijkse heldhaftige minuut! Niet dat de sprong uit bed nou zo van harte gaat, maar weer een nieuwe dag voor de boeg. Na de vanzelfsprekende algemene acties begint elke dag voor mij met het doen van gebed en het volgen van de heilige Mis. Dit betekent voor mij veel: het geloof is voor mij een belangrijk onderdeel van het leven en op alle momenten

van de dag probeer ik de dagelijkse activiteiten hiermee te verweven.

Na een snel ontbijt spring ik op de fiets naar het kantoor in Amstelveen. Deze tocht is inmiddels door een verbeterde conditie teruggebracht tot een half uur. Bij aankomst is het al weer rond negen uur. Na een babbeltje bij de verschillende etagegenoten (Webcenter, Externe Communicatie en het Information Center) start ik snel mijn laptop op en bekijk ik wat er aan mail is binnengekomen. Een hoop verzoeken voor publicatie op internet. Maar hela, daar komt het eerste telefoontje al binnen...

Mijn 'to do lijst' heeft voor vandaag alweer z'n limiet bereikt, dan maar wat schuiven naar de dagen verderop in de week. Toch handig zo'n maandag, dan kan dat etiket van 'dan tenminste nog deze week' er nog op...

De dag vliegt voorbij en het is alweer half zeven als ik mijn spullen bijeengraai en op de fiets richting huis ga, waar mijn andere taken liggen te wachten. Ik woon namelijk in een studentenhuis. (Nee, niet blijven plakken na mijn studie). Dit studentenhuis verzorgt huisvesting aan studenten, maar met een tikkeltje extra: er worden allerlei activiteiten georganiseerd die gericht zijn op verdieping en ontwikkeling van de persoon.

Mijn functie in het huis valt te omschrijven als vice-voorzitter van het dagelijks bestuur, wat concreet inhoudt dat ik naast de verantwoordelijkheid voor alle materiële zaken in het huis ook medeorganisator ben van de activiteiten.

Op dit moment wonen we met zestien personen in huis en naast de activiteiten zijn ook de persoonlijke

contacten met elkaar zeer belangrijk. Doordat we veel dingen samen doen (we eten bijvoorbeeld gezamenlijk) leer je elkaar goed kennen en is er een superleuke sfeer in huis. Daarbij is het van belang dat er goed gestudeerd wordt (de belangrijkste taak van een student), dus een feestje zo nu en dan jazeker, maar over het algemeen rust en gezelligheid en niet te vergeten: ons huis is lekker schoon.

Als ik eenmaal thuis aankom zit men al aan tafel. Tja, niet het goede voorbeeld dus om zo laat binnen te zeilen, maar daar is men al een beetje aangewend. Na het eten zitten we nog even gezellig een kop thee te drinken in onze woonkamer, maar ik maak het niet te lang: ik heb een afspraak. Voor een zojuist opgerichte stichting heb ik aangeboden hun website op te zetten. Aangezien er binnenkort weer een nieuwe informatiebijeenkomst is, willen we

proberen voor die tijd de website wat verder uitgebouwd te hebben.

Gezien het vernieuwende karakter van wat men voor ogen heeft en ook het (vaak jarenlange) succes van dit onderwijssysteem in veel andere landen, denk ik dat dit ook in Nederland een succes zal worden. Hooguit het besef dat morgenvroeg de wekker weer zal afgaan, weerhoudt ons ervan om niet al te ver door te gaan tot in de kleine uurtjes.”

Bron: *Mercenger*, bedrijfsblad van Mercer Human Resource Consulting, maart 2005

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-be/article/steeds-net-
dat-beetje-meer-geven/](https://dev.opusdei.org/nl-be/article/steeds-net-dat-beetje-meer-geven/) (15-8-2025)